

місцевого самоврядування, тим ефективніше будуть реалізовуватися закони. В зв'язку із цим потрібно змінювати законодавство, наближаючи його до кращих зразків демократичних правових держав. Необхідно проводити і регулярну роботу з профілактики та боротьбою з правопорушеннями, здійснювати масове правове виховання, особливо серед молоді. Спираючись на право як частину правової культури і в цілому на культурні традиції, в Україні можливе подолання правового нігілізму.

Важливо також пам'ятати, що реформування України відбувається в умовах глобалізації, яка несе певні загрози, втрати національної самобутності правової культури. Але явних загроз глобалізація саме для нашої держави навряд чи несе, особливо з огляду на ті негативні обставини, які мали місце за багато десятиріч, коли Україна не мала своєї державності, і які до свого часу мають місце. Глобалізація в зв'язку із цим може розглядатися саме як позитивне явище, якщо буде мати місце тісна взаємодія держав, а також обмін досвідом, який буде сприяти вдосконаленню та розвитку національних правових інститутів. Необхідно здійснювати ефективні заходи, які б сприяли збереженню і вдосконаленню правової культури, а саме дотримуватися традицій та звичаїв, вдосконалювати національне законодавство з огляду на демократичне ефективне міжнародне законодавство тощо.

Одержано 30.10.2017

УДК 354.31(477):3.078

Олександр Олександрович МОЗГОВИЙ,

аспірант Харківського національного університету внутрішніх справ

ЩОДО РОЗУМІННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ В ДІЯЛЬНОСТІ СЕРВІСНИХ ЦЕНТРІВ МВС УКРАЇНИ

Проблема оптимізації надання адміністративних послуг в діяльності сервісних центрів МВС України актуальна тому, що на сьогодні активно формується нова доктрина адміністративного права, згідно з якою пріоритетом в діяльності органів, наділених владними повноваженнями, є права і свободи людини і громадянина. Реалізація цього конституційного положення потребує системного перегляду сутності публічно-правових відносин у сфері надання адміністративних послуг, а також з'ясування шляхів удосконалення діючої процедури надання останніх сервісними центрами МВС України [1, с. 104].

Останнім часом приділялась увага вчених дослідженню діяльності органів внутрішніх справ щодо надання адміністративних послуг населенню, і це у свою чергу вимагає переосмислення їх ролі

та призначення у державі [І. В. Дроздова [2], Є. О. Легеза [3], О. О. Сосновик [4], В. М. Цидря [5]].

Опрацьовані дослідниками проблеми сутності адміністративної послуги доводять актуальність подальшого аналізу цієї проблеми, і тим більше є актуальним їх дослідження в діяльності сервісних центрів МВС України. З метою визначення терміну «адміністративні послуги в діяльності сервісних центрів МВС України» варто розглянути позиції вчених, які існують в наукових виданнях щодо сутності зазначеної категорії з метою вироблення власної позиції.

Так, О. О. Сосновик визначає адміністративні послуги органів внутрішніх справ як публічну діяльність, пов'язану з реалізацією владних повноважень органу (підрозділу, служби) чи окремої посадової особи, яка здійснюється за ініціативою фізичної (юридичної) особи, як правило, має чітко фіксований платний характер, спрямована на охорону, захист та реалізацію її прав, свобод і законних інтересів, і результатом якої є адміністративний акт [4].

У свою чергу В. М. Цидря зазначає, що під наданням адміністративних послуг органами внутрішніх справ слід розуміти результат здійснення ними повноважень по юридичному оформленню реалізації фізичними та юридичними особами прав, свобод і законних інтересів за їх заявою (видача дозволів (ліцензій), сертифікатів, посвідчень, проведення реєстрації тощо). Крім того, автором визначається зміст діяльності органів внутрішніх справ щодо надання адміністративних послуг: а) паспортизація населення і видача паспортів громадянам України для виїзду за кордон; б) юридичне оформлення умов, необхідних для реалізації прав і інтересів громадян (видача посвідчення водія; про освіту чи проходження певних курсів та ін.); в) видача дозволів (на виготовлення печаток; перевезення небезпечних вантажів; придбання, збереження, носіння, користування, перевезення і торгівля зброєю; право займатися охоронною діяльністю тощо); г) реєстрація з веденням реєстрів (автомобілотранспорту, зброї тощо); г) підготовка документів (для прийняття громадянства та ін.); д) проведення експертиз; е) поновлення порушених прав людини (розкриття злочину і повернення майна чи права на майно (документів) та ін.) [5, с. 8–9]. В даному випадку можна спостерігати, що категорія адміністративна послуга змістовно ототожнюється із потребою отримання документу дозвільного характеру.

В той же час Є. О. Легеза наголошує на тому, що під адміністративними послугами, що надаються міліцією громадської безпеки, слід розуміти врегульовану адміністративно-правовими нормами діяльність підрозділів міліції громадської безпеки із розгляду заяви фізичної або юридичної особи про видачу адміністративного акта

(дозволу, ліцензії, реєстрації, сертифіката тощо), спрямованого на забезпечення її прав і законних інтересів та/або на виконання особою визначених законом обов'язків [3].

Аналіз наведених позицій дає змогу дійти висновку, що послуга, це по-перше, діяльність; по-друге, діяльність спрямована на отримання бажаного результату, по-третє, це діяльність, яка характеризується певними особливостями в залежності від інтересу, на виконання якого була спрямована діяльність; по-четверте, наявність, що найменш двох суб'єктів (суб'єкт, який надає послугу та суб'єкт, який отримує останню), по-п'яте, обов'язкова правова регламентація дій щодо отримання бажаного результату [1, с. 104; 6, с. 177].

На думку Т. О. Коломоець, до основних ознак адміністративних послуг доцільно віднести наступні: 1) надання лише за заявою фізичної або юридичної особи (ініціативна, заявна діяльність); б) зв'язок із забезпеченням умов для реалізації прав, свобод та законних інтересів конкретних осіб; в) надання лише шляхом реалізації владних повноважень суб'єктом публічної адміністрації (власних або делегованих повноважень); г) законодавче регулювання права на отримання особою конкретної адміністративної послуги та кореспондуючого повноваження суб'єкта публічної адміністрації на надання такої послуги; г) можливість отримання конкретної адміністративної послуги передбачено, як правило, в одному органі; д) результатом надання є адміністративний акт – дія або рішення суб'єкта публічної адміністрації, яким задоволено звернення конкретної особи. Цей акт є адресним (спрямований на особу, яка звернулася за адміністративною послугою) [7, с. 240]. В свою чергу, В. П. Тимошук визначає такі ознаки адміністративних послуг, а саме: по-перше, адміністративна послуга надається за заявою особи; по-друге, надання адміністративних послуг пов'язано із забезпеченням умов для реалізації суб'єктивних прав конкретної особи; по-третє, адміністративні послуги надаються адміністративними органами (насамперед органами виконавчої влади) і обов'язково через реалізацію владних повноважень. Тобто отримати конкретну адміністративну послугу можна лише у відповідному (як правило, тільки одному) адміністративному органі; по-четверте, результатом адміністративної послуги в процедурному значенні є адміністративний акт (рішення або дія адміністративного органу, яким задовольняється заява особи). Такий адміністративний акт має конкретного адресата – споживача адміністративної послуги, тобто особу, яка звернулася за даною послугою [8, с. 119].

На підставі викладеного, що під адміністративними послугами в діяльності сервісних центрів МВС України слід розуміти урегульовану адміністративно-правовими нормами публічно-сервісну діяльність

сервісних центрів МВС України, що здійснюється за зверненням фізичної чи юридичної особи, шляхом провадження передбачених законодавством послідовних дозвільних чи інших процедур, офіційним результатом якої є індивідуальний адміністративний акт.

Список бібліографічних посилань

1. Шатрава С. О. Адміністративні послуги в діяльності органів внутрішніх справ: поняття та класифікація. *Jurnalul juridic national: teorie și practică*. 2015. № 6 (16). С. 104–107.

2. Дроздова І. В. Міністерство внутрішніх справ України як суб'єкт надання адміністративних послуг : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2009. 20 с.

3. Лебеза Є. О. Адміністративні послуги, що надаються міліцією громадської безпеки : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Дніпропетровськ, 2011. 21 с.

4. Сосновик О. О. Діяльність органів внутрішніх справ щодо надання адміністративних послуг: організаційно-правові питання : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2008. 19 с.

5. Циндра В. М. Організаційно-правові засади надання адміністративних послуг органами внутрішніх справ України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2011. 19 с.

6. Джафарова О. В. Дозвільна діяльність органів публічної адміністрації в Україні : питання теорії та практики : монографія. Харків : Діс плюс, 2015. 688 с.

7. Коломієць Т. О. Адміністративне право України. Академічний курс : підручник. Київ : Юрінком Інтер, 2011. 576 с.

8. Адміністративна процедура та адміністративні послуги: зарубіжний досвід і пропозиції для України / уклад. В. П. Тимошук. Київ : Факт, 2003. 496 с.

Отримано 02.11.2017

УДК 349.2(477)

Петро В'ячеславович МОЗОЛЕВСЬКИЙ,

*аспірант Національного університету «Києво-Могилянська академія»,
помічник-консультант народного депутата України*

ЗАОХОЧЕННЯ ПРАЦІ В СИСТЕМІ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Просування України по шляху демократичних перетворень та реформ на основі посилення процесів щодо розвитку громадянського суспільства, децентралізації влади, місцевого самоврядування вимагає системного та адекватного реформування відносин у сфері праці. Особливо актуальним у контексті інституційного розвитку місцевого самоврядування є належне законодавче забезпечення та мотивація праці. Саме це дозволить посилити ефективність права на працю та інших трудових прав працівників, у тому числі посадових